

ДѢЙСТВИЕ ЧЕТВЪРТО.

Свечеря се. Тъмни дъждовни облаци сж нависнали ниско надъ дрѣмналото въ вечерна омая море и бѣлитѣ чайки като подскрижени се стрѣлкатъ надъ потъмнѣлитѣ води.

Въ метоха е глухо и сѣкашъ всичко се е умълчало да чуе онова, що всички очакватъ.

(Стои до прозореца на свойта стая и не сема погледъ отъ къмъ билото, гдето шеметно се открива силуета на новия Маякъ.).

Баба Спаса.

(Сѣднала на миндерчето избѣрва кандилото и сегисъ-тогисъ подухва съ уста ни кандилото. Слѣдъ дълго млчанье се обръща къмъ Бистра). Е, стига си стояла — то като го запалятъ ще се види... на ли казваше, че като слънце ще грѣй!

Бистра.

(Бистра безъ да смене погледа) Азъ искамъ да видя първа щомъ го палнатъ.

Баба Спаса.

Че пакъ ще видишъ. Днесъ се оплакваше отъ глава, пъкъ —